

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Støtte for Bekæmpelse af Kvægtuberkulose m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 163).

Sagen sættes til Forhandling.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Den gældende Lov om Foranstaltninger til Støtte for Bekæmpelse af Kvægtuberkulose m. m. udløber med Udgangen af dette Aar. Det foreliggende Forslag, som jeg skal anbefale til Tinget, gaar ud paa at forlænge den gældende Ordning for et Aar. Der er i Forslaget kun en Ændring i Forhold til den gældende Lov. Den findes i § 3, idet de 100 000 Kr., af hvilke der ifølge den nugældende Lov kan afholdes Udgifter til Undersøgelser og Forsøg vedrørende en rationel Bekæmpelse af smitsom Kalvekastning, i Lovforslaget er forhøjet til 200 000 Kr., da man mener, der efterhaanden bliver mere Gang i Arbejdet, saaledes at man snart kan blive færdig med Undersøgelserne og gaa over til den egentlige, rationelle Bekæmpelse. Forslaget er vedtaget enstemmigt i Landstinget, og jeg skal tillade mig at anbefale det til Vedtagelse ogsaa i det høje Folketing.

Jensen (Horsebæk): Loven har vist sig at være en udmærket Støtte til Bekæmpelse af Kvægtuberkulosen, og den vil yderligere efter den Ændring, der er foretaget under Behandlingen i Landstinget, vise sig at være et udmærket Middel ogsaa til Bekæmpelse af Kalvekastningsepidemieme. Jeg tillægger denne Bestemmelse overordentlig stor Betydning, fordi Kalvekastningen er lige saa stor en Sot i Husdyrbruget, som Tuberkulosen har været, og har medført mindst lige saa store Tab for Landbruget. Det er derfor med stor Tilfredshed, jeg ser paa det Arbejde, som er optaget, og de Undersøgelser, som er foretaget med Hensyn til Bekæmpelse af Kalvekastningen, og jeg anbefaler dette Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling her i Folketinget.

Einar Simonsen: Det foreliggende Lovforslag er jo en gammel Kending, en god

gammel Kending, kan man vel sige. Loven har gennem Aarene opfyldt sit Formaal paa en god Maade, og som Supplement til den saakaldte store Tuberkuloselov, vi vedtog i Foraaret, vil den fortsat kunne have baade sin Berettigelse og Betydning.

Den eneste Ændring, Lovforslaget indeholder i Forhold til den gældende Lov, gaar, som det blev sagt af den højtærede Minister, ud paa en Forhøjelse af Tilskuddet til Bekæmpelse af den smitsomme Kalvekastning fra 100 000 Kr. til 200 000 Kr. Dette Spørgsmaal gav Anledning til, at Landstinget sendte Lovforslaget i Udvalg for at undersøge Muligheden for at forlade Forsøgsstadiet med Hensyn til Bekæmpelse af den smitsomme Kalvekastning. Resultatet af Landstingsudvalgets Drøftelse blev en Henstilling til Veterinærmyndighederne om at fremme dette Forsøgsarbejde mest muligt, saa der snart kan optages et energisk Arbejde for Bekæmpelse af den smitsomme Kalvekastning. Denne Henstilling slutter jeg mig meget gerne til, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget.

Chr. R. Christensen: Efter at Forslaget har været behandlet i Landstinget og i et Landstingsudvalg, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale det til Vedtagelse uforandret.

Det, Landstingsudvalget navnlig beskæftigede sig med, var den forhøjede Bevilling paa 200 000 Kr. til Bekæmpelse af den smitsomme Kalvekastning. Som allerede nævnt henstillede Landstingsudvalget, at Undersøgelser og Forsøg vedrørende en rationel Bekæmpelse af den smitsomme Kalvekastning fremmedes saa meget som muligt, under Henvisning til, at Veterinærdirektoratet fandt, at Forsøgsarbejdet endnu ikke er sluttet. Det er naturligvis rigtigt, at Forsøgsarbejdet vedrørende denne Sygdoms Bekæmpelse endnu ikke er sluttet — det er jo i det hele taget saadan, at vi skal lære, saa længe vi lever —, men Arbejdet med Sagen er da saa vidt fremme, at man i store Omraader af Landet har forladt Forsøgsstadiet og er gaaet over til Paabegyndelse af den direkte Bekæmpelse af den smitsomme Kalvekastning. Det er jo ogsaa saaledes, at Veterinærdirektoratet er med i dette Arbejde, som foregaar delvis under Direktoratets Ledelse og i hvert Fald i Samarbejde mellem det eksisterende Kalvekastningsudvalg og Veterinærdirektoratet.

Det forekommer mig derfor, at Tiden er inde, da vi maa erkende, at Forholdene har udviklet sig saadan, at vi allerede staar